

че има единъ другъ законъ въ свѣта — Любовъта. Любовъта любовъ ражда; Истината истина ражда; доброто добро ражда; умразата умраза ражда; злото зло ражда; всичко отрицателно—отрицателно ражда. Питамъ сега: ако днесъ ви пѣвикатъ въ тази правова държава, какъ бихте се явили? Свободни ли сте вие, примирени ли сте единъ съ другъ? Нѣкой казва: азъ имамъ воля. Колко пѣти вие не сте рѣшавали, азъ това ще направя, онова ще направя, а не сте го направляли! Колко пѣти казвате въ себе си: азъ ще се примиря съ еди-кого си, но отидите въ къщи, и не се примирявате! Колко пѣти казващъ, ще си платя дълга, но не го плащашъ! Всѣки день ние рѣшаваме и отлагаме. Туй е общо нѣщо. Всички рѣшаватъ и отлагатъ и казватъ: за въ бждеще ще дойде друга култура. Че ще дойде, нѣма съмнѣние, но тази култура е и сега. Е, тогава, нека се учимъ отъ растенията, които спущатъ коренитѣ си дълбоко въ земята. Онова растение, което расте върху нѣкъа скала, има сж благоприятни неговитѣ условия? Нима условията за растенето на онзи мжхъ върху камъка сж много благоприятни? Той казва на камъка: „Остави ме да раста върху тебе, нѣма да ти е студено, ще те облѣка, всичкитѣ грапавини, които имашъ ще ги, огладя“. И като седне тамъ, оглажда всички грапавини, приготвя условия, расте, и най-послѣ, отъ туй малкото сѣменце виждате едно дърво, което разпуква скалата, и си приготвя благоприятни условия. Тѣй правятъ буквитѣ растения. Ти, като срѣщнешъ нѣкой човѣкъ, казващъ: букова глава е той. Да, но умътъ на този букъ, за да достигне своята свобода, стига повече, отколкото твоя. А ти седишъ и казващъ: моята глава не е букова. Не е букова, но ти дълговетѣ още не си си платилъ, съ приятелитѣ не си се помирилъ, майка си, баща си си изпждилъ, а казващъ: а, азъ съмъ свободенъ човѣкъ. Да, ти си единъ човѣкъ, на когото главата е дважъ повече букова. Това е логика. Това сж факти вжтрѣ въ природата. Идете въ гробищата и вижте, какво казва Господъ за тѣзи глави! Извадятъ една глава, казватъ: тази глава е празна. „Празна е“, казва Господъ, „защото не е имало посадено въ нея нищо Божествено“. Затуй и нашитѣ глави се изпразватъ. И най-послѣ, ще останатъ да живѣятъ хора, на които гла-